

תורת אביגדור

פיליפס

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: פינחס בן-עמי

פְּרֵשֶׁת וַיִּקְהַל - פְּקוּדֵי

בית הקדוש שלנו - בשבת

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

פרשת ויקהל-פקודי

בית הקדוש שלנו - בשבת

בליל שבת לאחר התפילה היפה והמיוחדת צעדו אבא ויעקב בן השמונה הביתה בשובם מבית הכנסת.

"יעקב, האם יש לך משהו מעניין לספר על הפרשה בסעודה?"

"אני לא בטוח, אבא. אין באמת הרבה מה לומר. במשך השבוע למדנו על כל הפרטים של המשכן - אתה יודע, על הקרסים והלולאות שהיו מחוברים ליריעות, על הפעמונים והרימונים שהיו תלויים על מעילו של הכהן גדול.

"הרב שלנו הביא הרבה תמונות צבעוניות וכתה ו' של הרב ארלנגר הכינה הצגה לכל התלמוד תורה על בגדי הכהונה. אז בעקבות ההמחשה אני באמת מבין הרבה יותר טוב את נושא המשכן וכליו וכיצד נראו. אך אני לא ממש יכול לומר דבר תורה על הלולאות והפעמונים וחוטי הרימונים הצבעוניים. זה קצת מידי משעמם...."

"יש לי רעיון מצוין, יעקב! אמא ממש אוהבת לשמוע דברי תורה, בוא ונכין כעת, תוך כדי הליכה, דבר תורה ביחד, כך תוכל לומר משהו בשלחן השבת ואמא תשמח. תאמר לי יעקב, האם אתה זוכר משהו שנראה קצת יוצא דופן? משהו שהוא לא קשור לכל פרטי המשכן המובאים בתחילת פרשת ויקהל?"

"אה, כן בטח." אמר יעקב. "הרב שלנו לימד אותנו על זה. בפסוקים הראשונים המופיעים בתחילת הפרשה, מוזכר נושא שונה מהמשכן. הפרשה מתחילה בדיבור על שבת.

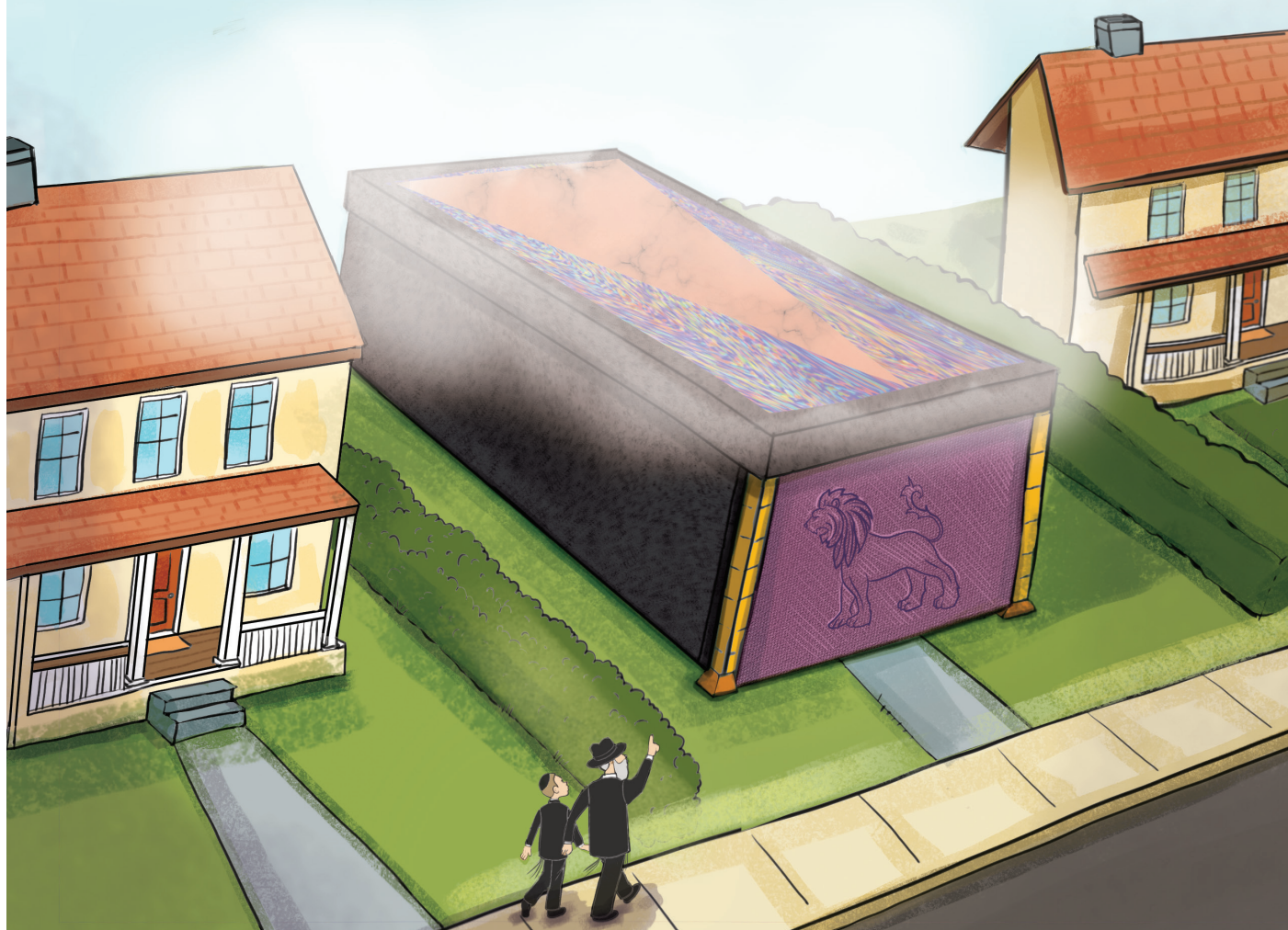
"הרב שלנו אמר שכאשר משה רבינו אסף את כל עם ישראל יחדיו כדי ללמד על בניית המשכן, הדבר הראשון שאמר - היה להזהירם על שמירת השבת. והרב אמר שזה כדי ללמדנו שאסור לעשות שום מלאכה בשבת, אפילו אם זה למטרה הקדושה של בניית המשכן."

"מצוין, יעקב. נניח שהזמן היה יום שישי אחר הצהריים. והייתי באמצע לתפור את התפרים האחרונים בשביל הפרוכת שהיתה אמורה להיתלות על פני הארון. וכל מה שנותר לי לעשות היה לסיים בחצי דקה נוספת את התפר האחרון. אך אז שבת נכנסה. והפרוכת לכבוד ולתפארת הארון לא הושלמה. במילים אחרות

המשכן לא מוכן! לו רק יכולתי לתפור את התפר האחרון הייתי מסיים! הכל היה עומד על תילו ויכולנו לשרת את השם בעבודתנו במשכן!
”אך לא - אמר השם, תשכחו מהבית שלי, ותוודאו שהבית שלכם מוכן לשבת! שבת חשובה יותר מהמשכן.”

”הבנת, יעקב? או, בוא נניח שאתה מבקר בירושלים בשבת בזמן שבית המקדש היה קיים. ולפתע אתה רואה שבית המקדש בוער באש! תדמיין לעצמך שאתה כבאי במקצועך ובידך להציל את כל בית המקדש!

”אל תעשה זאת!”, אמר השם. ’תן למזבח לבעור!! ולשלחן לבעור! הנח לארון על כל כליו לבעור! רצוני הוא שתשמרו שבת יותר מאשר חפצי בכל בית המקדש!!!”
”אבא, זה דבר תורה נפלא! אך, אני לא מבין למה זה באמת כך? למה שבת חשובה יותר מבית המקדש? הן שבת היא רק, אה, רק.. אתה יודע, רק שבת! יש לנו אותה כל שבוע!!!”

”שאלה מצוינת, יעקב. אני יאמר לך מה ראיתי בספרו של הרב אביגדור מילר זצ”ל. הוא אומר שם שהשם רוצה שנלמד מסר חשוב - שהשבת בבית קדושה אפילו יותר מהמשכן!

”השם אומר לנו, בשבת, ביתכם נהיה חשוב יותר אפילו מביתי! בית יהודי, לא משנה אם מדובר בדירה פצפונת או ארמון רחב ידיים, בית בו ילדי שומרים את השבת וזוכרים בו כי אני יצרתי את העולם כולו מכלום - בששת ימי המעשה, זה קדוש לי יותר מהמשכן!

”ולכן אנו מתכווננים ומתאמצים בהכנות לשבת. ביום שישי, בכל בית יהודי, כולם עסוקים וטרודים בסידורים לקראת השבת. כשאתה ושימי מנקים את החדר שלכם לשבת. וכשירחמיאל וחיים עורכים את השלחן לכבוד שבת הם מכינים את השלחן במשכן.

”וכשאנו מתלבשים יפה במיוחד לכבוד שבת, ואוכלים אוכל טעים ומענג שאמא מכינה, זה הכל בגלל שאנו נמצאים במקום המיוחד ביותר בעולם. למשך עשרים וארבע שעות של שבת אנו גרים במשכן.

”וזו הסיבה שכשאנו נכנסים כעת לביתנו אנו מרגישים שהבית שונה מכל השבוע. כי הוא שונה באמת.

”נרות השבת דולקים, הבית מצוחצח והפנים של כולם זוהרות.

”איננו צועדים אל תוך הבית השגרתי של ימות השבוע. אלא אל תוך המקום הקדוש ביותר בעולם, משכן השבת!!!”

שבת שלום ומבורך!